

[A. Chr. Christensen.]
sin Begyndelse. Det vil ogsaa fjerne mange Stridigheder og megen Misfornøjelse blandt Fiskerne, og det vil ikke være til Skade for nogen.

Jeg skal gerne indrømme det ærede Medlem Hr. Ludvigsen, at hvis vi følger hans Princip og river Bunden op, det vil sige Bændeltangen, saa der ingenting bliver til Aalene at dække sig i, vil der i en kort Tid blive et langt rigere Aalefiskeri, men det vil ganske sikkert ogsaa snart ophøre igen. Det har vi mange Beviser for.

Jeg skal saaledes nævne, at da de store Diger blev færdige mellem Øland og Gjøl, og Bændeltangen løsnedes fra Roden og drev i Land indenfor Dæmningerne i det saakaldte Ulvedyb, hvor Vandet blev mere ferskt som Følge af de store Kanaler, der løber ud der, da fiskedes der Aal, ikke i Kassevis, men i hele Vognmandslæs; men det varede kun 2 Aar, saa var hele Herligheden forbi, og siden har der ikke været noget Fiskeri af Betydning. Det er, hvad man vil opnaa ved den stærke Fiskning med Snurrevaad.

Som Modsætning dertil skal jeg nævne et Eksempel fra et Sted, hvor man har fredet og udviklet Fiskeriet. Da Englænderne i sin Tid solgte Bygholm og Vesløs Vejler til Købmand Bendtzen i Aalborg, et Areal af Størrelse som 14 000 Tønder Land, var Fiskeriet i disse Vejler lejet ud for 1 800 Kr. om Aaret; det var maaske nok en god Forretning for Lejeren, men da Bendtzen mente, at der maatte kunne gives meget mere derfor, forlangte han 6 000 Kr. i aarlig Leje. Det var der ingen, der vilde give. Han antog da en praktisk Fisker, der fik Løn og Procenter, og Resultatet er, at nu har han været oppe paa at fiske for 35 000 Kr. om Aaret. Men der tages heller ikke en eneste Aal, som ikke vejer et halvt Pund.

Der ser vi, hvad det betyder at føre et rationelt Fiskeri. Den største Kunst er ikke at fange Fiskene; det skal vore Fiskere nok sørge for. Kan de ikke tage dem paa den ene Maade, skal de snart faa prøvet en anden og en tredje. Men den største Kunst er at skabe gode Betingelser for Fiskeriet; men saa skal vi ganske sikkert ikke betræde de Veje, som det ærede Medlem Hr. Ludvigsen anviser.

Jeg kunde anføre mange flere Eksempler herfor; men jeg skal ikke trætte med flere; men skal kun anbefale ærede Medlemmer at stemme for Ændringsforslag Nr. 9 til § 33.

Hendriksen: Da mit Partis ærede Ordfører i denne Sag, det ærede Medlem Hr. Fibiger, er forhindret i at være til Stede her i Tinget under denne Sags Behandling, skal jeg paa mit Partis Vegne fremsætte et Par Bemærkninger.

Vi er Medforslagsstillere til 15 af de stillede 16 Ændringsforslag. Derimod kan vi ikke tiltræde Ændringsforslag Nr. 9, der er stillet af det ærede Medlem Hr. A. Chr. Christensen, som nu har motiveret dette Ændringsforslag. Naar vi tiltræder de øvrige 15 Ændringsforslag, er Grunden den, at vi mener, at det oprindelige Lovforslag derigennem bliver forbedret. Men vi vil ikke derved tilkendegive, at vi ved tredje Behandling ønsker at stemme for Forslaget.

Grunden hertil er den, som vi ogsaa har angivet i Betænkningen, at vi finder, at der har været givet for ringe Tid til at gennemgaa dette meget detaljerede Lovforslag, saaledes at det ikke har været muligt at danne sig en virkelig Opfattelse af Lovforslagets Bestemmelser. Lovforslaget blev fremsat i sidste Halvdel af Januar Maaned, og det er, som sagt, et meget stort og kompliceret Forslag, der indeholder detaljerede Bestemmelser for de forskellige Vande, hvorfor det naturligvis tager lang Tid at sætte sig ind i Forslagets Bestemmelser. Det har kun været muligt at behandle Forslaget i Udvalget et Par Maaneder, og alle ærede Medlemmer ved, hvor knap Tiden er i Slutningen af Samlingen. Det rigtige, hvis man ønskede dette Forslag fremmet i denne Samling, havde været at fremsætte det i Begyndelsen af Samlingen paa et Tidspunkt, da der var mere Tid til at gennemgaa Lovforslaget i dets Enkeltheder.

De 15 Ændringsforslag tiltræder vi altsaa, og vi skal ved Sagens tredje Behandling i øvrigt nærmere begrunde vor Stilling overfor Forslaget.

J. P. Nielsen: Jeg vil gerne omtale Ændringsforslag Nr. 12 til § 43. § 43 bestemte, at de lokale Fiskere indenfor hvert sit Distrikt kunde vælge Udvalg, der sammen med Fiskeridirektøren kunde fastlægge Vedtægter, hvori bestemtes, hvilke Redskaber der maatte anvendes i vedkommende Vande. Ændringsforslaget her gaar ud paa at forandre dette Forhold, saaledes at der foruden Fiskeridirektøren kommer to Repræsentanter fra Dansk Fiskeriforenings Bestyrelse i Udvalget.

Jeg vil gøre opmærksom paa, at dette er et meget stort Indgreb i de lokale Fiskeres Selvbestemmelsesret, og jeg har haft